

blive tagne med. Det er fuldkommen vist, at hvad der har bevirket, at vor Hesteavl meget ofte er gaaet længere tilbage, end den ellers vilde være gaaet, er, at de bedre Individer ere blevne castrede i den unge Alder, forinden de endnu vare blevne antagne og bedømte som Dyr, der kunne blive gode og vel tjenlige Tillsægsdyr. For at udvirke, at dette ikke oftere eller ikke saa almindeligt skal finde Sted, er jeg overbevist om, at det er aldeles rigtigt, at der udsættes Belønninger for eet Mars Hingstplage, saa at de ikke skulle blive castrede for tidligt. Det vigtigste Punkt i Loven er naturligvis Landstutteriets Ophævelse; det er et af de Punkter, som jeg ogsaa tidligere har berørt, men jeg skal ikke nægte, at jeg, som flere af de ærede Talere, maa ansee det for rigtigt, aldeles at ophæve det, og ikke, samtidigt med at ophæve det paa det ene Sted, at oprette paa et andet omtrent et halvt saa stort, hvilket vil blive Tilfældet, efter hvad der her foreligger. Det forekommer mig, naar Staten giver Bidrag til Landbosforeningerne, som uægteligt ere de bedste Autoriteter, der kunne gennemføre denne Sag, og naar den ved Siden deraf giver ikke ubetydelige Bidrag til Præmieuddeling til Hingste, hvorved de private Hesteholdere, der have nogen Interesse for Sagen, blive opmuntrede til at gjøre Indkjøb af gode og tjenlige Tillsægsdyr, at være overflødig at oprette et Landstutteri, eller hvad man nu vil kalde det, ved Siden af det frederiksborgske Stutteri, hvorfra Hingste kunne udstationeres om i Landet. Jeg seer gjerne, at denne Sag bliver støttet fra Statens Side, men jeg vil paa den anden Side heller ikke gjøre større Fordringer, end det forekommer mig, at Tidsforholdene gjøre Krav paa. Jeg troer ganske bestemt, at der derved vil blive udrettet, hvad der kan ansees tjenligt for Staten i Almindelighed. Naar kun Præmiesystemet bliver indrettet, vil det nok snart vise sig, at private Kræfter ville rejse sig, for at skaffe de nødvendige og gode Dyr tilstede. Der er en Bestemmelse, hvorefter det udtales, at de Hingste, der ikke skulle bortfælges fra Landstutteriet, skulle indordnes i det frederiksborgske Stod, og siden er det i § 9 bestemt, af hvilken Race det frederiksborgske Stod skal bestaae. Jeg maa tilstaae, at dette kan jeg ikke rigtigt sætte mig ind

i, jeg kan ikke rigtig opfatte, hvorledes det skal forstaaes, at man igjen indordner den Deel af Landstutteriets Heste, som man anseer for gode, i det frederiksborgske Stutteri, der bestaaer af en ganske anden Race, thi som bekendt bestaaer Landstutteriet jo for den allerstørste Deel af Yorkshirracen; det forekommer mig, at der derved vil komme en Uensartethed tilstede, som jeg ikke troer er helbig. I Regjeringens oprindelige Udkast, eller ialtsaa i et tidligere Udkast, var det bestemt, at Landstutteriets Hingste skulle bortfælges med Forpligtelse til at lade dem blive som Tillsægsdyr i Landet, saalænge de viste sig at være tjenlige dertil; det vilde jeg ansee for at være meget heldigt, men der som man ikke finder det, saa udstationer dem, paa samme Maade, hvorpaa mange af Landstutteriets Hingste nu udstationeres. I de Egne af Landet, hvor man interesserer sig for Landstutteriets Hingste, er der Noget, der ville modtage dem og beholde dem paa Stedet hele Aaret rundt; det vil altsaa aldeles ikke koste Staten Noget, og hvad der vil indvindes for Landstutteriet ved at sælge dem, vil vistnok ikke blive Meget. Ved at gennemgaae den sidste Rapport har jeg opdaget, at over 20, troer jeg, af Landstutteriets Hingste ere i en Alder af mellem 15 og 20 Aar; det sees altsaa, at den største Deel af dem er gammel, og Værdien af dem kan altsaa ikke være saa meget stor. Det forekommer mig saaledes, at det ikke kunde have nogen meget stor Betydning, om de af Hingstene, der vare gode, bleve udstationerede rundt omkring i Landet, saa at Staten ikke havde Noget med dem at gjøre, medens jeg for mit Vedkommende maa finde det aldeles utilraadeligt at indordne dem i Stamstutteriet. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen) meente, at man ved Opfriskningen af Stamstutteriet fornemmelig skulde holde sig til Landracen; man skulde opkjøbe de bedste Individer af denne og flytte dem til Stamstutteriet, for ved den Krydsning, som derved kom tilstede, at frembringe godt Afkom. Jeg kan tildeels meget godt samstemme med ham, forsaavidt som jeg ikke tvivler om, at det Afkom, som derved vilde fremkomme, vilde være tilfredsstillende for Landet i Almindelighed, men jeg gjør større Fordringer